

Pozdrav do Červeného Kostelce

Když jsem přemýšlel o tom, co bych měl napsat k dvěma slavným výročím červenokosteleckého divadla, přišel jsem na to, že můj vztah k divadlu a divadelníkům tohoto města se proměnil ve vztah trvale přátelský. Dokonce bych mohl možná tvrdit, že v Červeném Kostelci jsem skoro na domácí půdě. Kdysi jsem znal jenom představení červenokosteleckého amatérského souboru. Byla to vždycky představení zajímavá, kvalitní a jedno dokonce vrcholné - Tři na lavičce. A samozřejmě spolu s představeními jsem poznával i ty, kteří je vytvořili. A zase jsem si řady z nich vážil jako výborných amatérských herců. Pak začala v Červeném Kostelci východočeská přehlídka amatérských souborů činoherního a hudebního divadla a já začal do Červeného Kostelce pravidelně jezdit.

Rok co rok začínám jaro i novou sezónu amatérského divadla v Červeném Kostelci. Pokaždé znovu s jistým potěšením a jakousi jistotou, že jsem někde, kde to bezpečně znám a kam jako bych patřil, vstupuji do Tylova divadla, mířím k barpultu, kde se mně dostane vynikající lahůdky v podobě snových věnečků. A pak vzhůru do "Ludvíka - do toho salonku nahoře, kde má porota přehlídky své útočiště s pevně vysezenými a určenými místy pro každého z jejích členů. A následuje celý ten namáhavý kolotoč představení a rozhovorů se soubory, jenž je kromě jiného k vydržení jen díky péči, starostlivosti a přátelskému ovzduší, které vytvářejí všichni červenokostelečtí, jež se o přehlídku starají a poskytují porotě - nejenom jí - dobré a bezpečné zázemí. V širších souvislostech se dá říci, že červenokostelecké Tylovo divadlo - s ním zajisté všichni z místních organizátorů - a červenokostelecká východočeská přehlídka je už dnes ve východočeském regionu pojem, jenž patří k pevným opěrným význačným bodům na mapě jeho amatérského divadla.

Je-li ovšem už příležitost pozdravit červenokostelecké divadelníky a jejich divadlo, pak tak činím především v duchu, jímž jsem začal, a vzdávám se všech širších a složitějších témat. Červený Kostelec, jeho divadelní budova, jeho divadelní soubor a přehlídka v jejich lůně jsou pro mě zárukou, že existují místa a v nich lidé, kteří mně dávají možnost, že si mohu klidně, volně a spokojeně užít všeho toho, pro co mám rád amatérské divadlo.

Přeji červenokosteleckému divadelnictví i sobě, aby nám to ještě nějaký čas vydrželo!

Jan Císař

Almanach Spolku divadelních ochotníků v Červeném Kostelci ke 140. výročí ustavení spolku a k 80. výročí otevření divadla.

Rok 2005 je pro červenokostelecké ochotníky rokem, kdy si připomínáme 140. výročí ustavení "Spolku divadelních ochotníků v městysi Kostelci" a 80. výročí otevření našeho divadla. Tímto almanachem chceme vzpomenout všech těch známých i neznámých nadšenců, kteří se přičinili o vznik spolku, jeho činnost, o výstavbu budovy divadla, a poděkovat celé řadě jejich pokračovatelů, kteří udržovali a rozvíjeli tradici ochotnického divadla v našem městě až do dnešních dnů. Všem těm nadšencům patří náš obdiv a dík.

Fotografie na obale

První strana: držitelé nejvyššího vyznamenání - Zlatého Tyla - Emilie Dynterová, Míla Labík, Jiří Kubina a Josef Hruška.

Poslední strana: Divadlo J. K. Tyla v Červeném Kostelci

Almanach Spolku divadelních ochotníků v Červeném Kostelci ke 140. výročí ustavení spolku a k 80. výročí otevření divadla vydalo Městské kulturní středisko Červený Kostelec, text Emilie Dynterová a Jaroslava Kejzlarová podle kronik a almanachů Františka Kejzlara ml.

Korektury Sylva Pavlíková, fotografie archiv divadelního spolku, zlom Oldřich Nermuť, grafická úprava a tisk Retip Červený Kostelec. Počet výtisků 800 kusů. Den vydání 15. října 2005.